

Lê Thị Công Nhân thân mến,

Hôm là giờ này, em đang náo nức trên đường trở về ngôi nhà thân yêu của em, chắc chắc còn vài giờ nữa, em sẽ được gặp lại những con nhốt và con người quen thuộc sau cửa ngàn ngày xa cách, bị giam cầm và trở nên bối rối trong “nhà tù” của chế độ cộng sản “cả dân, do dân, vì dân”.

Tôi cũng suy nghĩ không biết giờ này trong lòng em đang buồn hay vui?

Chắc hẳn em sẽ vui, vì được trở lại nơi em đã sống, có mẹ, có người thân, có ngôi nhà ấm cúng của mình sau những tháng ngày đầy đau trong nhà tù cộng sản.

Nhưng, chắc hẳn em sẽ buồn, vì ngày em ra đi cách đây đã 3 năm và ngày em trở lại hôm nay, vẫn một không khí ngột ngạt, bí bách và ngày càng ngột ngạt hơn thế.

Chắc hẳn em sẽ buồn hơn, vì khi em đi, những cái gọi là “dân án” là “khai hoạch” khai thác, bán đất bán tháo tài nguyên, đất đai của ông cha ta của bố “lãng phí” đau em đau lòng. Ngày em trở về, mới thôi đã phải bày ra trước mắt. Bên bành trướng Địch Hán đã đưa người vào tận mái nhà Tây Nguyên để thiêu hủy hình thức. Ngoài biên Hoàng Sa đã mất từ lâu, Trường Sa cũng đang nằm trong tay bên bành trướng, thiêu hủy dân đánh cá trên vùng biên giới của mình bị cầm ngang nhiên, bắt giữ, bắt đánh đập tàn nhẫn.

Có thể em ngạc nhiên chẳng và hỏi “vậy vai trò của nhà nước đó đâu”? cũng xin nhắc lại với em rằng nhà nước “của chúng ta” cũng đã phải ngừng, phải ngừng bán cái băng cassette cũ do người phát ngôn Bộ ngoại giao tua lại “Việt Nam có đầy đủ bằng chứng...” vậy là xong. Giờ đây, nhà nước ta luôn kêu gọi rằng “đất đai thuộc nhà nước quản lý” rồi hùng hăng, rồi đánh thép, rồi kiên quyết. Nhưng những lời đánh thép đó chỉ dùng khi nhà nước muốn cướp đất của nông dân, của tôn giáo, của nhà thờ... còn khi bên bành trướng Địch Hán ngang nhiên xâm lược lãnh thổ, thì

nhà nười c “cả chúng ta” nhưn như con chi chi, h không dám lên tiếng, h không dám mĩm mĩm, h chỉ dám “giao thiệp”... h u như “nhà nười c ta” đã không còn “quần lý” nhưn ng nười đó.

Lê Thị Công Nhân thân mến,

Nhưn đi u đó, anh tin sẽ làm em đau lòng h n dù em đã đ c ra khỏi cái nhà tù nhà .

Nhưn ngày em đi tù, muôn v n ánh mặt trời theo em tiếng tin tức nh , tiếng di n bị n x y ra v i em trong nhà tù. Một n nhĩ mĩng mạnh, chân y u tay mĩm làm sao đ i đ u đ c v i muôn v n mĩu gian qu c cả nhà nười c và nhà tù c ng s n. Đã có ng i tiếng nói “n u nhà tù th c dân Pháp ngày x a cũng như nhà tù c ng s n th i nay, thì làm gì còn có cái nòi c ng s n n y sinh ra trên đ t nười c này” và ng i ta th y tiếng, ng i ta tiếng r ng t i sao nhưn ng nhà tù kia v n đ c còn sót i loài c ng s n đ gây h u h a cho đ t nười c đ n nay.

Nhưn, ra khỏi nhà tù nhà , em i đ c ch ng ki n nhưn ng màn bị hại k ch cả một nhà tù l n. đó em sẽ th y “đ ng quang vinh” cả chúng ta đã làm gì đ x ng đáng là “đ i quân tiên phong”. Trên trang ngôn luận, tiếng nói chính th c cả đ ng đã công nh n r ng Bị n đông là cả Trung Qu c, trang web th ng mĩ Vi t Trung mà Tiếng bí th , Ch t ch nười c h h b m nút cũng ghi rõ ràng như v y. R ng đ u ngu n đang b bán hàng trăm ngàn hecta, Tây Nguyên v n c r c gi c Tàu vào ng i ch m ch , hàng Tàu đ c h i v n tràn ng p đ u đ c nhân dân ta.

Báo chí nhà nười c, truy n thông nhà nười c r t mĩt gi ng hứa theo chính sách bán nười c và ph h a lĩ c p nười c. Nhưn tiếng nói c t lên vì lòng yêu nười c, vì sẽ trung thành, vì sẽ th t... nhanh chóng đ c mĩ vào ng i ch i và ngh ng i trong các nhà tù nhà ...

Ng i dân ngày càng l m than, giá c tăng chóng mĩt, l m phát ngày càng cao, đ i ngũ th t nghi p ngày càng l n, cu c s ng ng i dân ngày càng b đe đ a đ mĩt... và đ ng ngày càng gi u, quan ch c cả đ ng ngày càng béo.

“Đ ng quang vinh” cả chúng ta, ngày càng th hi n đúng b n ch t cả mình, “hèn v i gi c, hung hãn v i dân”. Nhưn v v i c liên quan đ n đ t đại cả nhân dân, h n em không đ c ch ng ki n l c l ng hùng h u, hung hãn vô cùng cả ngàn trùng đ p đ p c nh sát, chó và

Ngày em trộm vâng, cũng là ngày em chôn ng kiến Thánh giá, biếu u tống ng ni m tin cớ a ng i Kito h u chúng ta đã bở đởp nát và nh c m bở ng c ngàn c nh sát, chó và cán bở trong đêm t i. Em s ch ng ki n nh ng c nh đởp phá m m nhân dân, k c li t s , đu i s , đánh tu sĩ, đởp linh m c và đởp nát Thánh giá, đó là nh ng n c thang cu i cùng c a s suy đ i c a m t nhà n c đ c tài.

Em thân m□ n,

Những cũng đã có những đi khác hẳn ngày em ra đi, những tin hi vọng của cánh én báo mùa xuân.

Số đời là con giun xéo lộn cũng quặn, nhân dân chịu đựng chịu đựng suốt lúc nào đó mà thôi, lòng dân như sóng cuộn, như bão lùa, như nấc nghẹn dân không chịu đựng lại. “Nên Địch, nên Chính phủ” họ c “Địch ta là đồ đê, là văn minh”. Nhân dân đã dồn dập thây đồ c s đồ đê c c a “địch ta”, dân càng thây đồ c s anh hùng c a “địch ta” trộm c ngoi bang như th nào... và lòng dân đã nỉ n.

Ngày em đi, chúng ta có cùng hàng chục ngàn giáo dân với cảnh thiên tuế trên tay hiên ngang với bạn bè đi bộ hàng chục km đến phiên tòa xét án hô vang “vô tội, vô tội, trả đất nhà tôi”. Ngày em đi, chúng ta có những trí thức đến nỗi dám hiên ngang ra trước bạn bè những phiên tòa hùng hồn làm chùn tay những kẻ rập tâm bán nước, rập voi với giày mìn.

Ngày em đi, hàng ngũ trí thức của đất nước đang chấp nhận chế độ “HÈN” đè nén tinh thần của báo chí, những giới đây, họ đã lên tiếng. Những ngón đòn bịt miệng dành cho cá nhân, những hành động lén lút phá hoại trái pháp luật các trang web, những hành động dung túng cho những quan chức CS âm mưu bán nước cho Tàu vì “thân nhân tộc” những cái thì trả áp ngòi dân và bắt miền họ đã bắt với ch mìn.

Cũng ngày em đi, chúng ta có những cùng hàng ngàn nông dân đi bộ mấy chục km về Hà Nội kêu cứu, khiêu khích và đã bắt đánh đập te tua, những họ đã trả đũa cho chính mình.

Ngày em đi, những dân chúng hiểu được mình có quyền gì một cách đầy đủ, những giới đây họ đã khác, họ đã dám kiêu hãnh đứng lên xác nhận quyền của mình mà bấy lâu đã bị nhà nước âm thầm cướp đi coi đó là quy luật.

Đó là những điều khác so với trước đây 3 năm khi em ra đi.

Em Lê Thị Công Nhân thân mến,

Ngày em trở về, mừng vui và âu lo vẫn còn đó, xin chúc em mùa xuân mới mùa xuân ra trước với dũng khí của tuổi trẻ đã được luyện rèn và của những truyền thống anh hùng dân tộc được đúc kết trong em.

Hà Nội, Ngày Xuân 6/3/2010